

A szerkesztő lakása:

Rimaszombat, Főter. Ide intézendő a lap szellemi részét érdeklő minden közlemény és levelezés.

Betyegtelen levelet nem fogadunk el.

Kéziratot nem adunk vissza.

Az előfizetés díja

Egész évre 8 korona
Fél évre 4 korona
Negyedévre 2 korona

Tanítóknak egész évre 4 kor.
fél évre 2 kor.
Egyes szám ára 20 fillér.

GÖMÖR-KISHONT.

VEGYES TARTALMU HETILAP.

MEGJELENIK MINDEN CSÜTÖRTÖKÖN.

Kiadó hivatal:

Rimaszombat, Pekorágyi-utca I. szám a. a. könyvnyomdában.
— Ide intézendők a kiadóhivatalt illető előfizetés, hirdetés, nyilttér és egyéb felszólalások.

A hirdetés díja

Egy háromhasábos petitsor terfoga 12 fillér.
Bélyegdíj minden beiktatás után 60 fillér.

Nyilttér:

Egy sor 40 fillér.

Előfizetést elfogad a „Gömör-Kishont” kiadóhivatala, nemkülönben minden hazai postahivatal, az előfizetés legzélszerűbben posta-utalvány útján eszközölhető. — **Hirdetést** csak a kiadóhivatal vesz fel.

Rimaszombat monografiája.

Lapunk mult számában bőven tárgyaltuk Rimaszombat sajtó alatt lévő monografiájának ügyét. Teljesen érdektelen figyelői lévén a monografia írója és a város között fennálló viszonynak, miután úgy voltunk informálva, hogy a monografia megjelenését a város fogyatékos áldozatkészsége késlelteti, ez információznak megfelelőleg elítéltük a város intéző köreit vétes felfogásukért.

Sohasem zárkóztunk azonban el az elől, hogy az igazságot — akár saját magunk ellenében is — kiszolgáltassuk, s ezuttal is tartozunk azzal, hogy multkori véleményünket némileg módosítsuk. Szabadalmas Rimaszombat városa ugyanis még a mult év decemberében — mikor a monografia írója a mű megjelenésének támogatására szólította fel a várost, — a következő, előttünk fekvő végzést hozta:

Az 1893 ik évi december 28-án Rimaszombatban tartott városi közgyűlési jegyzőkönyvnek hiteles kivonata: ^{2165/893. sz.} — Findura Imre kérvénye „Rimaszombat története” című munkájához a város részéről felajánlandó segély iránt a tanács november 24-ről 1969. sz. végzése kapcsán határozattal ellátás végett beterjesztetik.

Végzés.

Közönségünk városunk történetét a meglévő kútfők és történelmi okmányok felhasználásával megírva birni, ezzel kapcsolatosan közművelődési és történelmi szempontból kiadni is óhajtván, annak létesítéséhez erkölcsileg a rendelkezésére álló eszközökkel, anyagilag egyelőre legalább oly összeggel, mint a szerző által előterjesztve lett: 150 forinttal járulni készséggel elhatározza; azonban hogy biztosítás nyeressék arra nézve, hogy Rimaszombat város megíranda története gondosan eszközölt kutatások eredményének s a megőrzött hagyományok és történelmi okmányoknak mindenben megfelel, kívánja, hogy a mű kiadását megelőzőleg kéziratba, a törté-

nelmi társulatnak megbíralás végett szerző által bemutatassék, a bíralat közönségünkkel alkalmazkodás végett közöltessék.

Kelt mint fent.

Jegyzette: Nagy Ferencz, városi főjegyző.

A miből világosan kitűnik, hogy a város az érdemes szerző abbéli kívánságát, hogy művét 150 forinttal segélyezze, feltétlenül teljesíteni kívánta. Sőt saját jószántából egyenesen kinyilatkoztatta azt is, hogy a mű érdekében nagyobb áldozatra is hajlandó, ha annak irodalmi értéke illetékes bíralók által megállapíttatik. Tévedésnek a város részéről mindössze azt tartjuk, hogy az elvileg feltétlenül megszavazott 150 forintot a lefolyt félesztendő alatt sem bocsátotta a szerző rendelkezésére, holott ezzel a mű megjelenését kétségkívül jelentékenyen mozdította volna elő.

A végzés másik részére nézve azonban a város és a szerző között elvi jelentőségű konfliktus merült fel. A város ugyanis a tetemesebb segély nyújtását azon feltételhez kötötte, hogy a monografia *kézirata* előzetesen a történelmi társulat bíralata alá bocsátassék, a mi ellen a szerző Findura Imre — egy legközelebb a városhoz intézett levélben — azon okból tiltakozott, mert ugymond ez egyrészt *írói* reputációját sértené, másrészt pedig ez előzetes bíralat alá bocsátásban az 1848-iki törvények által végkép eltörölt *cenzura* feltámadását nem akarja jogosnak elismerni.

E felfogással már természetesen nem érthetünk egyet. A város maga — mint testület — bármennyire művelt s akár szakszerűleg is képzett egyénekből álljon különben — semmiképen sem lehet hivatva arra, hogy egy történelmi-irodalmi mű értékét megállapítsa; erre kénytelen mások illetékes szakvéleményére támaszkodni, annyival inkább, mert a nélkül a közvagyont képező segély felől igazságosan, jogosan nem is rendelkezhet. De a szakértő bíralat alá bocsátás egyáltalán nem is jelent cenzurát, sőt inkább

minden szerzőnek kapnia kell az alkalmon, hogy művének értéke ahoz ahoz által méltányoltassék. Ebben az írói reputációnak nemhogy megsértése, de ellenkezőleg: megbecsülése foglaltatik.

Mi, a kik őszinte jóakarattal és tisztelettel ismerjük el Findura érdemeit Rimaszombat városa monografiájának megírása körül, úgy vélnők e különben csak látszólagos összeütközést megoldani, hogy a város maga, a már kinyomtatott műnek megbíralására kérné fel a történelmi társulatot. Mert e bíralat megejtése maga is egy-két száz forintba kerül, a mely az érdemes és igazán önzetlen szerzőt illetéktelenül terhelné. Utalványozza ki a város a már feltétlenül megszavazott 150 firtot haladéktalanul a szerzőnek, hogy művét lehetőleg rövid idő alatt befejezhesse, s aztán ugyancsak a város a megjelent műnek megbíralására kérje fel a történelmi társulatot, felajánlván a bíralat költségeit is. Ezen bíralat eredménye szerint aztán megfelelőleg jutalmazhatja majd monografiájának megíróját. — Suum cuique.

Megyebizottsági közgyűlés.

A köztanácskozás tárgyat képező közügyek elintézése végett szükséges, törvény- és szabályrendeletileg megállapított rendszer negyedévi nyári vármegyei közgyűlés határidejéül, főispán ur ő méltóságával egyetértőleg a f. évi *Julius hó 6-ik* és szükség esetén 7-ik napjának délelőtti 9 órája Rimaszombatba a vármegyei székházhoz tüzetett ki.

Midőn erről a közönség értesítették és a vármegyei bizottság tisztelt tagjai minél tömegesebb megjelenésre hivatalból tisztelettel felkértek — s egyidejűleg köz tudomásra hozatik, hogy ezen közgyűlés főbb tárgyait a nyugdíjba lépés folytán üresedésbe jött vármegyei főpénztárnoki, esetleg ezen választás által üresedésbe jöheto alpenztárnoki tisztí állásnak, a kihirdetett pályázat alapján, választás útján leendő törvényszerű betöltése, az országos ezredéves ünnepély alkalmából kiküldött vármegyei bizottság véleményes előterjesztésének tárgyalása s javaslata értelmében e czélra három egymásutáni évre megajánlandó 2 százalékos vármegyei pótdó megszavazásának kérdése és e feletti érdemleges intézkedés, valamint a

T Á R C Z A.

Kazinczy és Vörösmarty.

(Vége.)

Vörösmarty költészetében nem talált dicsérni valót hexameterain s egyes alakjain kívül. S midőn barátai levelekben magasztalták Zalán futását Cserhalomra, ő is tesz rá egyes megjegyzéseket, de csak csodálni tudja. Meghatotta őt is e két hatalmas erejű költemény, de hogy miért, talán maga sem tudta. „Cserhalom nekem is az, a mi minden jónak.”¹⁾ Vörösmartyknak mondjotok, hogy az ő Zalánját és Cserhalomát nem győzőm eléggé dicsérni. Feleségem és gyermekeim, s ezek közt a most Poesist tanuló Emil, kívül a hexametereket scandálni Zalánon tanítottam, nagy gyönyörűségeinket leljük költeményén.”²⁾ A szép Hajnal, a bodrogi barna leányka, neki is tetszik, de a száraz dicséreteken kívül egyéb magasztaló szava nincs Majd midőn Vörösmarty „Salamon”-ja is megjelenik, mintegy elkapatva írotársainak már szokássá vált dicséreteitől, Toldyhoz írott levelében ő is felemeli magasztaló szavát: „Edes barátom, hadd monljam el neked is, hogy Salamóban a Jolánka, Bodrogi leánykáját, igen édes complimentként vettem. Szeretném ezért Vörösmartyt, s ha Zalánja s Cserhalma miatt nagyon nem tisztelném is. Kevés irónk volt és van nekünk, a kit én több figyelemmel olvassak, s Te értesz, miért esik az, midőn az ő dolgozásait olvasom, elragadtatva nézem, mi lesz ő akkor, midőn én már ötöt nem fogom olvashatni. Hic vir hic est tibi quem promitti saepius audis.”³⁾ Mindezek csak száraz dicséretnek, de megokolva ninesenek, mintegy kicsikart magasztaló szavak s nem is közvetlenül Vörösmartyhoz intézve, ki mindenesetre az irodalom-történet eme nagy alakjától, mint fiatal kezdő, várt volna valami oktatást, tanácsot attól, ki a külirodalomnak is avatott ismerője; annyival inkább, mivel más barátai ezt többkevesebb szerenésével meg is teszik.

Kazinczyt sem Zalán sem Cserhalom nem hatották

meg. Hiszen az ő szelleme a maga irányából, melyet egyedül helyesnek s jónak ismert el, nem látott azokban egyebet a hexameteréknél s annál a kis ossiani színezetnél, mely Zalán futása bevezetésén előmlik, sőt az új szellemet, mely közte s Kisfaludy között a barátságot meghidegítette, csillogni, diadalmaskodni nagyon is érezte. Midőn a Minervában a Hébe és Aurorát recenziálja, az apró dalocskákról szól s Cserhalomra mellőzi. Toldy azon kifakadására, hogy Zalánt és Cserhalomra nem csak „szépnek” kell mondani, megígéri ugyan, hogy külön fog szólni a két eposról, de ez csak ígélet marad, teljese-désbe soha sem ment.

Vörösmartyknak e mellőzés rosszul esett. Neki az a fajta kifejezés: „Gyilkolni kellene ezeket a derék gyermek-térfiakat, a kik arra kényszeritene, hogy magamat mellettök semmisnek tekintsem”⁴⁾ bár elég hangzatos és magasztaló, neki, ki jóakaratu bíralatot várt, az e fajta kifejezés nem lehetett elég. De ha nyíltan ő hozzá Kazinczy nem küldött is levelet, melyben Zalán vagy Cserhalomról megemlékezett volna; azt mindenesetre megvárta, hogyha a világ előtt szól, ő róla is megemlékezzék, akár rosszul akár jól. Emberi természetünkben rejlik, hogy gyakran az elmellőzés erősebben fáj, mint a feddés. Most, midőn a Hébe és Aurora recenziója megjelenik s Cserhalomra csak „tisztelettel van említve, mert tisztelést érdemel.”⁵⁾ Vörösmarty méltán neheztelhetett Kazinczyra. Maga Kazinczy is gondolta azt s siet is Toldynál magát tisztázni, mi különben nem sikerül. Toldy nyíltan megírja neki, hogy ezt részrehajlásnak tartja. „A mi engem illet, nyíltan szólva, én ezt részrehajlásnak tulajdonítom.”⁶⁾ Valóban, ha meggondoljuk, hogy az egész recenzió már megszokott locus communisokkal van telve s a Ráday-nemre való észrevételekkel s a felhozott dalocskákat szorítják ki Cserhalom méltatását; igazat adhatunk Vörösmarty fájalmának, ki a levelezést Kazinczyval 1828-ig meg is szakítja.

De hát mit kívánt volna meg Kazinczy a Zalán futása s Cserhalomról? Fennebb már említettük, mi kü-

lőmség volt e két költemény s Kazinczy irányja között, de csak tisztán elvi szempontból, most lássuk már az ő véleményét, mely el volt titkolva Guzmics szekrényében a világtól. A mythologia istenei neki kedvencez alakjai voltak, ezeket szerette volna látni küzdeni, szerette volna, ha e költemények hősei antik szellemmel felruházva, magukon viselik az ő világ gyermektegg gondolkodását, lettek volna szertelen hősök, mesés alakok, ne emberi jellemmel bíró valóságos testek; lettek volna az eszményítés teremtményei. Hadur és Armány, a tündérek egészen új alakok, nem Zeusz vagy Mars, nem Hercules szerepelnek ott s ezért rossz pótlékok; de jobbat Vörösmarty nem találhatott s nem lehetett el nélkül. Szerette volna, ha Zalán Homér után készül, „ha több nyomait lelte volna benne Homérnak” s lelke gyönyörködni tudott volna a homéri hasonlatokon.

Mint tudott azon a kis ossiani kezdeten örülni, mely „igen kedvesen lepte meg.” Elismeri, „hogy Zalánban sok sürgős-mozgás (actió) van s ő a hadi dolgokat szépen és szép mértékben egyesítette az emberi szív érzéseivel; Zalánal literaturánk és korunk kedélykedhetik, de Zalán is sokat nyert volna, mint minden egyéb munka, ha Vörösmarty követte volna Horácz intését.”⁷⁾ Nyílt vonatkozás arra, hogy e költeményben tölteni való van, melyeket ő nem említ. Ez az egyetlen bíralat, melyet Kazinczy e költeményről elmondott s ez is titokban történt.

A meghűlt viszonyt, melyet Kazinczy hallgatása idézett elő, maga Kazinczy igyekszik felkölteni újra. „A művészt akkor dicsérjük méltóképen, midőn munkája esodálásában felejtjük dicséretét — ezt mondja Emilia Galottiban a hercegg. Halld tehát, miért nem szólék én Zalánról, mi rt a szép Cserhalomról és miért most Salamonról.”⁸⁾ E néhány sor hasonlatos előbbi tartalmatlan dicséreteihez s Vörösmartyt nem is szólaltatta meg. Választ e levélre nem is küldött.

A viszony újra tényleg kezdetét 1828-ban veszi, midőn Vörösmarty a „Tudományos Gyűjtemény” szerkesztője lesz. Vörösmarty szólal meg legelőször, de ezután, bár Kazinczy a hízegő nyilatkozatokban soha sem

1) Kazinczy Ferencz levelezése Kisfaludy K. és körével. 50.

2) Zádor Gy. lev. Kaz. Fer.-czel 93.

3) Kazinczy F. lev. Kisfaludy K. és körével. 75.

4) Zádor Gy. lev. Kazinczy Ferenczcel. 76.

5) Kazinczy Fer. lev. Kisfaludy K. és körével 52.

6) U. o. 53.

7) Kazinczy és Guzmics közti levelezés. 116.

8) Kazinczy lev. Kisfaludy K. és körével. 212.

Birtokbérlet.

Özvegy **Ujházy Tivadarné** született **Malatinszky Irma** osgyáni tagosított

birtoka,

mely áll 175 kat. hold szántóföld, 45 kat. hold rét, 320 kat. hold legelőből, a megfelelő gazdasági épületekkel több évre bérbe kiadó.

Értekezhetni a tulajdonosnővel.

Rimaszombat, Kossuth-utca 3. szám.

3-3

Ujházy Tivadarné.

Ócska ujságlapok eladása

Az 1894. június hó 15. én megtartott választmányi gyűlés határozata folytán értesítetnek a Casino tagok, hogy a kik az 1894. II. félévben elárverezendő lapokra reflektálnak, legyenek szivesek **folyó hó 24-én**, azaz vasárnap a **Casino teli helyiségében** délelőtt 11 órakor az árverezésre megjelenni. — A választmány megbízásából:

Ragályi.

Az eperjesi Népbank kályhagyára

ajánlja **tiszta fehér, teljesen tűzálló** agyagból készült fehér, színes, ó-német, chamois és majolika

cserepkályhát,

valamint díszes kandalló-, kandallós-kályhát és **takarék-tűzhelyeit**, melyek ez iparágban első rangot foglalnak el és számos elsőrendű kitüntetésben részesültek.

Jutányos árak mellett a legszolidabb és legpontosabb kivitel biztosított.

Égész épületek kályhaberendezését tetemes árengedménnyel vállaljuk el. — A kályhák felállítását a saját kipróbált szakavatott állítóink végzik. 2-5

Főraktár: **Eperjesen**, (Sárosmegye.)

Bizományi raktár és képviselő: **Goldberger D** szállítási vállalat **Losoncz**.

Mintakönyv és árjegyzék kívánatra ingyen.

Hirdetmény.

275. szám. — **Dúsa** község telekkönyvi birtokszabályozás következtében átalakított, és ezzel egyidejűleg azokra az ingatlanokra nézve, a melyekre az 1886. XXIX. az 1889. XXXIII. és az 1891. XVI. t. c. cikkek a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzését rendelik az 1892. évi XXIX. t. cikkben szabályozott eljárás a telekkönyvi bejegyzések helyesbítésével kapcsolatosan foganatosított.

Ez azzal a felhívással tétetik közvé:

1. Hogy mindazok, kik az 1886. XXIX. t. c. 15. és 17. §§-ai alapján, — ide értve e §-oknak az 1889. XXXVIII. t. c. 5. és 6. §-ában és az 1891. XVI. t. c. 15. §. a) pontjában foglalt kiegészítést is, — valamint az 1889. XXXVIII. t. c. 7. §. és az 1891. XVI. t. c. 15. §. b) pontja alapján eszközölt bejegyzések vagy az 1886. XXIX. t. c. 22. §-a alapján történt törlések érvénytelenségét kimutathatják, e végből törlési kereseteket hat hónap alatt vagyis **1895. évi február 1-ső napjáig** bezárólag a telekkönyvi hatósághoz nyújtsák be, mert az ezen meg nem hosszabbítható záros határidő eltelté után indított törlési kereset annak a harmadik személynek, a ki időközben nyilvánkönyvi jogot szerzett, hátrányára nem szolgálhat.

2. Hogy mindazok, a kik az 1886. XXIX. t. c. 16. és 18. §§-ainak eseteiben — ide értve az utóbbi §-nak az 1889. XXXVIII. t. c. 5. és 6. §-ban foglalt kiegészítést is — a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzése ellenében ellentmondással élni kívánnak, irásbeli ellentmondásukat hat hónap alatt, vagyis **1895. évi február 1-ső napjáig** bezárólag a telekkönyvi hatósághoz nyújtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő letelte után ellentmondásuk többé figyelembe vételni nem fog.

3. Hogy mindazok, a kik a telekkönyvi átalakítása tárgyában tett intézkedések által, nemkülönben azok, a kik az 1. és 2. pontban körülírt eseteken kívül az 1892. XXIX. t. c. szerinti eljárás, és az ennek folyamán történt bejegyzések által előbb nyert nyilvánkönyvi jogokat bármely irányban sérve vélik, ide értve azokat is, a kik a tulajdonjog arányának az 1889. XXXVIII. t. c. 16. §. alapján történt bejegyzését sérelmesnek találják, e tekintetben felszólalásukat tartalmazó kérvényüket a telekkönyvi hatósághoz hat hónap alatt, vagyis **1895. évi február hó 1-ső napjáig** bezárólag nyújtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő elmúlt

után az átalakításkor közbejött téves bevezetésből származó bármilyen igényeket harmadik személyek irányában többé nem érvényesíthetik, az említett bejegyzéseket pedig csak a törvény rendes útján és csak időközben nyilvánkönyvi jogokat szerzett harmadik személyek jogainak sérelme nélkül támadhatják meg.

Együttal figyelmeztetnek azok a felek, a kik a hi-

tesítő bizottságnak eredeti okiratokat adtak át, hogy a mennyiben azokhoz egyszersmind egyszerű másolatokat is esatoltak vagy ilyeneket pótlólag benyújtanak, az eredetieket a telekkönyvi hatóságnál átvehetik.

Kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság.

Rimaszombat, 1894. május hó 23-án.

Altdorffer, kir. trvszéki bíró.

FLEISCHER és TÁRSA

gépgyára és vasöntődéje Kassán, Vám-utca 11. sz.

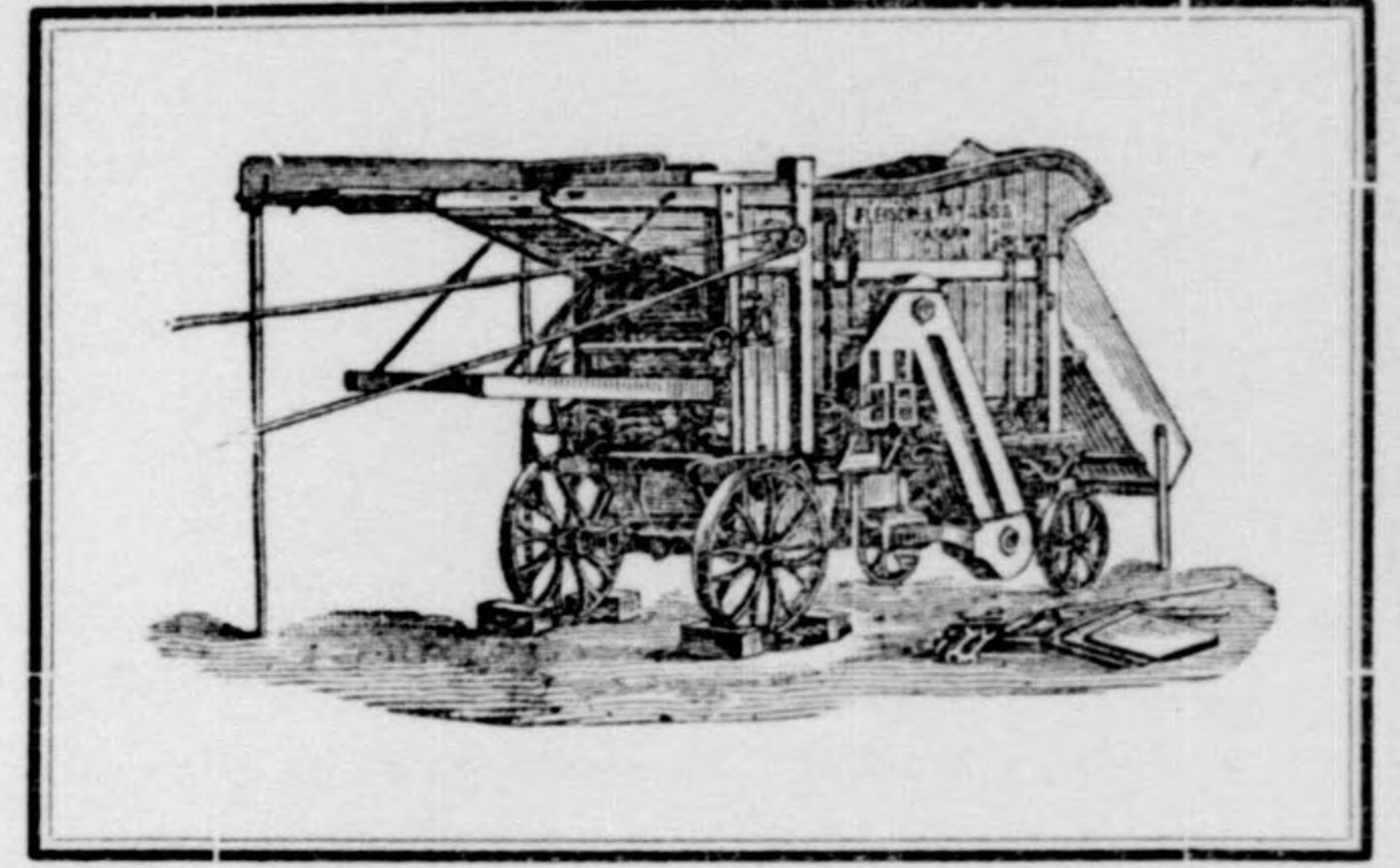
Ajánlja a t. gazdaközönségnek a legújabb tapasztalatok szemmeltartásával ezélszerűen s gondosan gyártott jóhírnevű gépeit a **közeledő nyári idényre**, nevezetesen:

Cséplőkészleteit könnyű járással, járgány vagy gőzmozdony általi hajtásra.

Kézi-cséplőgépeit, járgány-hajtásra is alkalmazva, szalmarázói készülékkel vagy a nélkül.

Backer- és magtár-rostait, továbbá mindenemű **szivattyúkat, gőzgepeket és gőzkazánokat**. — **Szeszgyár-berendezéseket**, m. péld. **Henzfőzők, kavarázó-készületek, malata- és burgonya-zúzókat**, stb.

Gépgyárunk gyártmányainak **jelentékeny készletet tartjuk allandoan**. **Gazdasági gépeink képes-, valamint öntödénk gyártmányai árjegyzékét ingyen és bérmentve küldjük.**

3-6

Occassio.

Van szerenésém a nagyérdemű közönségnek teljes tisztelettel becses tudomására juttatni, hogy az **idény előhaladottsága miatt a nyári divat-cikkeket**

mélyen leszállított áron

árusítom el. — Az előnyös alkalom felhasználását midőn becses figyelmébe ajánlom, különösen a következő cikkeket óhajtom olcsón eladni, u. m.: **perkalok, atlasz-szaténok**, mindenféle maradék-szövetek, **női-, férfi- és fiu-kalapok, blouzok, ruhácskák, napernyők** stb. stb. — Különös figyelmébe ajánlom **női-, férfi-, fiu- és leány- bőrczipő-raktáramat**.

2-3

Teljes tisztelettel:

Reisz József

Rimaszombatban.

Occassio.

A magyar általános köszén bánya részvénytársulat,

Budapest, V., bálvány-utca 8.

ajánlja a t. ez. gőzmalmoknak, szeszgyáraknak és egyéb iparvállalatoknak, valamint a küszöbön álló

cséplési idényre

a gazdaközönség és cséplőgéptulajdonosoknak kitűnő minőségű

akna, koczka- és darabos szenét ccenteri, királdi stb. bányáiból

legjutányosabb áron, egész kocsirakományokban, minden állomásra szállítva.

„NEMZETI UJSÁG”

ezim alatt június 17-ikén Budapesten új politikai napilap indult meg, mely, mint a nemzeti párt hivatalos lapja, őszinte szókimondással harezolni fog a jelenlegi kormányrendszer ellen és becsületesen fog küzdeni a nemzeti érdekekért. A

„Nemzeti Ujság”

felelős szerkesztője **Günther Antal** dr., helyettes szerkesztője **Szeredai Leo**, a kiket a magyar sajtó legkipróbáltabb, legkiválóbb munkásai támogatnak. A

„Nemzeti Ujság”

előre is felhívja a közönség figyelmét kitűnő vezércikkeire, melyeket többek közt **Apponyi Albert** gróf, **Horánszky Nándor**, **Kovács Albert**, **Hódossy Imre**, **Bartha Miklós**, **Bolgár Ferencz**, **Benedek Elek**, **Hoek János**, **Acsády Ignác** dr. stb. írják. Ugyaníly kiváló erők szerkesztik a

„Nemzeti Ujság”

minden egyes rovatát. Mindjárt az első számban **szenzációs regény** közlését kezdi meg a

„Nemzeti Ujság”

mely nagy súlyt fog fektetni arra, hogy gyorsan és megbízhatóan, elfogulatlanul informálja a közönséget. Böven fog foglalkozni a

„Nemzeti Ujság”

a **vidéki élettellel**, adni fog bő **közgazdasági rovatot**, mely hasznos tájékoztatója és tanácsadója lesz minden üzletembernek és gazdának. Lesz a lapnak állandó **divatrovata**, kitűnően szerkesztett **egészségügyi és jogügyi** rovata. A szerkesztői üzenetek rovatában díjtalanul és azonnal ad felvilágosítást a

„Nemzeti Ujság”

minden olvasójának, minden kérdésben. A lapnak az ország minden legkisebb helyén van levelezője, de a mellett külön levelezőket tart a világ minden nagy városában, úgy, hogy a

„Nemzeti Ujság”

a leggyorsabban és legmegbízhatóbban fog közölhetni minden hírt. A

„Nemzeti Ujság”

a kormány tulkapásainak szigorú ellenőre, s a magyar nép szabadságának hű szószólója, az igazi egyenlőségnek telkes harezosa lesz. A

„Nemzeti Ujság” egyuttal a legolcsóbb napilap is.

2-3

Előfizetési ára:

egész évre 14 frt — kr. | negyed évre 3 frt 50 kr.
fél évre 7 frt — kr. | egy hónapra 1 frt 20 kr.

Egyes szám ára Budapesten 4 kr., vidéken 5 kr. — Kapható minden hirdapelárusítónál.

Most belépő előfizetők június 17-étől július 1-éig, tehát egy félhónapon át **ingyen** kapják a lapot

„Nemzeti Ujság” szerkesztősége

Budapest, Petőfi-utca 16.
(az Andrássy-ut és Petőfi-utca sarkán.)

„Nemzeti Ujság” kiadóhivatala

Budapest, VI. ker., nagymező-utca 25.